

trinlig Afgang til at erholde Gifte udleverede til deres Næringsbrug; i nærværende Lovforslag er man derimod gaaet ud fra, at de nævnte Personer burde stilles lige med Andre i Henseende til Afgangen til at erholde Gifte udleverede; dels er der nemlig Andre end de Ovennævnte, der have ligesaa stor Brug som disse for Gifte i deres Næringsbrug, dels er det navnlig aldeles umuligt at opstille bestemte ydre Kjendtegn, hvorefter det kan afgjøres, hvem der skal anses for Fabrikanter, Kunstnere og Haandværkere, hvilket da navnlig gjælder om det sidstnævnte Begreb. Naar saaledes Alle, der ville benytte Gifte, skulle behandles efter den samme Regel, og det da, efter som det selvfølgelig ikke kan forbydes Alle at erholde Gifte udleverede, i Almindelighed maa tillades Enhver at erhverve Gifte, har man troet paa anden Maade at burde betrygge Borgerne mod den Fare, som en almindelig Afgang til at erholde Gifte udleverede, kunde medføre. Man har derfor dels foreslaaet, at der skulde udstedes et Forbud mod visse Anvendelser af Gifte, som ikke ere ualmindelige, og som tillige ere særdeles farlige og derhos unødvendige, da de Formaal, der i de omhandlede Tilfælde ved Benyttelsen af Gifte søges opnaaede, i det Væsentlige vilde kunne opnaas ved andre mindre farlige Midler, jfr. Lovforslagets § 13 og tildeels § 14; dels har man foreslaaet, at det skulde forbydes Andre end Dyr læger at foretage Kreaturvasninger med Arsenik, jfr. Lovforslagets § 9. Saafremt disse Bestemmelser nu overtrædes, ville de, som gjøre sig skyldige heri, naturligvis kunne straffes; men det ligger i Forholdets Natur, at saadanne Overtrædelser i Almindelighed ikke ville komme til Politiets Kundskab, uden hvor Personer have været Ogenstand for en Forgiftning; vil man da ikke indskrænke sig til at straffe, naar en Ulykke er sket ved Overtrædelse af de omhandlede Paragrafer, men søge at forhindre, at Ulykken sker ved de omhandlede Anvendelser af Gifte, bør der træffes saadanne Bestemmelser, at det saavidt muligt kan forhindres, at Gifte udleveres for at benyttes i de forbudte Viemed, og saaledes at det bliver muligt ogsaa at ramme dem, der udlevere Gifte til en forbudt Brug. Man har derfor forment, at det burde opstilles som almindelig Regel, at naar Gifte ikke fordras udleverede paa et Apothek i Herhold til autoriserede Lægers, Landlægers eller Dyr lægers Recepter eller Requisitioner til medicinsk Brug, ved hvilket sidste Udtryk man blandt Andet har tænkt paa Requisitioner om Arsenik til Kreaturvasf, bør de kun udleveres efter en skriftlig Requisition, der blandt Andet indeholder en Angivelse af, hvortil Giften skal anvendes, og som forinden skal være forevist for Politiet. Det er da en Selvfølge, at Politiet, saafremt den i Requisitionen angivne Anvendelse af Giften vilde være ulovlig, har at

negte den fornødne Paategning paa Requisitionen — og derved hindre Giften's Udlevering, med mindre den, der handler med Gifte, vil gjøre sig skyldig i et strafbart Forhold. — Man har imidlertid ikke troet at burde blive staaende herved; det kan nemlig, da det er umuligt at angive alle de Tilfælde, i hvilke Anvendelsen af Gifte ikke bør kunne tilstedes, tænkes, at en Gift ønskes udleveret for at benyttes paa en Maade, som aabenbart udsætter Menneskers Liv for Fare, uden at en saadan Anvendelse findes forbudt i Loven, t. Ex., at en Person vilde anvende en Gift til Konservering af Fødemidler. Fremdeles kan det tænkes, at en Person, der er Politiet ufordelagtig bekendt, ønsker en Gift udleveret og angiver at ville anvende den til en Brug, til hvilken den dog efter samtlige Politiet bekendte Omstændigheder maa antages ikke at skulle anvendes. Naar der er saadanne særlige Omstændigheder tilstede, har man ment, at det burde tilstedes Politiet at hindre Udleveringen af Giften. — Man skal endnu blot med Hensyn til de øvrige Bestemmelser i denne Paragraf anmærke, at, naar det bestemmes, at Requisitionerne skulle opbevares i 10 Aar, kan en saadan Opbevaring have sin Betydning, naar ved Benyttelsen af Gifte en strafbar Handling er begaaet.

ad § 7.

Da Apothekerne eiede saamange mer eller mindre giftige Stoffer efter Recepter til indvendig Brug for Mennesker, er det af Vigtighed, for at forebygge Feiltagelser, saavel at de Num, der indeholde de hyppigst brugte egentlige medicinske Droguer, holdes affondrede fra de Num, der tjene til Opbevaring af de mere giftige Medikamenter, som at de stærkest virkende Gifte (Arsenik, Kviksølvpræparater, Cyanalkium, Blaa syre etc.), der tilmed have en ligesaa hyppig teknisk som medicinsk Anvendelse, holdes særlig aflukkede, og at de respektive Kar ere mærkede paa en særegen Maade. At disse Bestemmelser, som for Tiden gjælde ifølge Farmakopoeens Forrifter, blive legaliserede ved at optages i selve Loven, turde vistnok anses som hensigtsvarende. — aldeles affet fra, at det turde være i høj Grad ønskeligt at faae alle spredte Forrifter og Bestemmelser med Hensyn til Giftvalg samlede paa eet Sted eller i samme Lov. Hertil skal endnu gjøres opmærksom paa, at Bestemmelsen i Paragrafens Slutning om Giftbogens Efter syn ved Apothekerrevisionen findes optagen i den ældre Frd. af 1ste April 1796.

ad § 8.

Skjøndt Ansvaaret for feilagtig Udlevering af Lægemidler fra Apothek, ifølge flere udenlandske Giftlovgivninger (bl. A. den tydske), udelukkende